

Niin minä, neitonen

Suomalainen kansanlaulu

Sov. Ari Hynynen

1. Niin mi-nä, nei-to-nen, si-nul-le lau-lan kuin o-mal-le kul-lal-le-ni.

Jos o-lis val-ta niin kuin on mie-li, niin ot-tai-sin o-mak-se-ni.

2. Kullallein minä laulelen
ja kellekäs minä muille.

En minä laula kallioille
enkä metsän puille.

3. Vaan minä olen kuin taivaan lintu,
ei ole minulla majaa.

Ei ole mulla ystävää,
ei ole lohduttajaa.

Ruusu laaksossa

Suomalainen kansanlaulu

Sov. Ari Hynynen

1. Yk-si ruu-su on kas-va-nut laak-sos-sa ja se kau-niis-ti ku-kois-taa. Yk-si

kul-ki-ja-poi-ka on näh-nyt sen, ei-kä voi si-tä un-hoit-taa. Yk-si taa.

2. Ja hän olisi kyllä sen poiminut
ja sen painanut povelleen.

Mutta köyhänä ei ole tohtinut,
vaan on jättänyt paikoilleen.

3. Mutta laakson ruusua poika tuo
ei koskaan saa mielestään pois.

Se on elonsa kaunein unelma,
oi, jos hän ei kulkija ois!